

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน รวม 11 แห่ง ในด้านวัตถุประสงค์ อายุ แหล่งที่ใช้วารสารชื่อวารสารที่ใช้และสาขาวิชาของวารสาร ปัญหาในการใช้บริการวารสารของห้องสมุด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มคือ วารสารธุรกิจ และผู้ใช้นวารสารธุรกิจ ได้แก่ อาจารย์และนักศึกษา ดังนี้

วารสารธุรกิจที่ใช้ในการวิจัยเป็นวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่ให้บริการในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเอกชน 11 แห่ง โดยศึกษาเฉพาะการใช้วารสารธุรกิจชื่อที่ห้องสมุดครอบครอง และนำออกบริการตั้งแต่ 2 แห่ง ทั้งนี้เพื่อศึกษาภาพรวมของการใช้นวารสารธุรกิจ รายชื่อวารสารธุรกิจที่อยู่ในขอบเขตการศึกษามีจำนวน 88 รายการ จำแนกเป็นวารสารภาษาไทย 30 รายการ และวารสารภาษาต่างประเทศ 58 รายการ

ผู้ใช้นวารสารธุรกิจ ได้แก่ อาจารย์และนักศึกษา ดังนี้ คือ อาจารย์ประจำจำนวน 520 คน และ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคต้นของปีการศึกษา 2536 และเลือกวิชาเอกแล้วจำนวน 20,142 คน จากคณะบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยเอกชน 11 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ และสถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้หลักความแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นเอง โดยใช้สูตร (Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับสำหรับอาจารย์จะเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบ
ธรรมดา (Simple Random Sampling) นักศึกษาจะเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified
Random Sampling)

อนึ่งในการจำแนกสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่อาจารย์และนักศึกษาสังกัดนั้น เนื่องจาก
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งเปิดสอนในสาขาวิชาต่างๆในจำนวนที่แตกต่าง
กัน บางสาขาวิชาที่ใช้ชื่อสาขาวิชาที่ต่างกันแม้ว่าจะเป็นสาขาวิชาเดียวกัน เพื่อให้การจัดแบ่งกลุ่ม
สาขาวิชาที่ใกล้เคียงกันมาอยู่ด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้
ศึกษาจากหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจของแต่ละมหาวิทยาลัย และจำแนกเป็น 10 สาขาวิชาโดย
แต่ละสาขาวิชามีขอบเขตครอบคลุมสาขาวิชาที่ใช้ชื่อต่อไปนี้คือ (ตารางที่ 2)

1. สาขาวิชาการตลาด ได้แก่ การตลาด การบริหารการตลาด และการจัดการโฆษณา
2. สาขาวิชาการบัญชี ได้แก่ การบัญชี
3. สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
4. สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร ได้แก่ การเงินและการธนาคาร การเงินการธนาคาร
การเงิน และการบริหารการเงิน
5. สาขาวิชาการบริหารอุตสาหกรรม ได้แก่ การบริหารอุตสาหกรรม
การจัดการอุตสาหกรรม และการบริหารงานอุตสาหกรรม
6. สาขาวิชาการเลขานุการ
7. สาขาวิชาการจัดการ ได้แก่ การจัดการ การจัดการทั่วไป การบริหารทั่วไป
และบริหารธุรกิจ
8. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
9. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ได้แก่ การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
ธุรกิจระหว่างประเทศ การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ และพาณิชย์

ตารางที่ 2 สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยเอกชน

มหาวิทยาลัย สาขาวิชา	มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	มหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต	มหาวิทยาลัย พายัพ	มหาวิทยาลัย รังสิต	มหาวิทยาลัย ศรีปทุม	มหาวิทยาลัย สยาม	มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย	มหาวิทยาลัย อีสต์สมิธิ	มหาวิทยาลัย เอเซียอาคเนย์	สถาบันเทคโนโลยี สังคม (เกริก)	รวม
การตลาด	การตลาด	การตลาด	การตลาด	การตลาด	การตลาด	การตลาด	การตลาด	การบริหารการตลาด	การจัดการโฆษณา การตลาด	การตลาด	การตลาด	11
การบัญชี		การบัญชี			การบัญชี		การบัญชี		การบัญชี	การบัญชี	การบัญชี	6
การบริหารงานบุคคล	การบริหารงานบุคคล		การบริหารงานบุคคล	การบริหารงานบุคคล		การบริหารงานบุคคล	การบริหารงานบุคคล	การบริหารงานบุคคล		การบริหารงานบุคคล	การบริหารงานบุคคล	8
การเงินและการธนาคาร	การเงิน	การเงินการธนาคาร	การเงิน		การเงินการธนาคาร	การเงินการธนาคาร	การเงินและการธนาคาร	การบริหารการเงิน	การเงินและการธนาคาร	การเงินการธนาคาร	การเงิน	10
การบริหารอุตสาหกรรม			บริหารอุตสาหกรรม		การบริหารอุตสาหกรรม	การจัดการอุตสาหกรรม		การบริหารงาน อุตสาหกรรม				4
การเลขานุการ	การเลขานุการ		การเลขานุการ	การเลขานุการ				การเลขานุการ			การเลขานุการ	5
การจัดการ	การจัดการ	การจัดการ	การจัดการทั่วไป	การจัดการ	การจัดการ	การจัดการ		บริหารธุรกิจ การบริหารทั่วไป	การจัดการทั่วไป			8
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	8
การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ		การพาณิชยนาวิ	ธุรกิจระหว่างประเทศ			ธุรกิจระหว่างประเทศ	การจัดการธุรกิจ ระหว่างประเทศ	การบริหารธุรกิจ ระหว่างประเทศ	การจัดการธุรกิจ ระหว่างประเทศ			6
การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว				การจัดการ โรงแรมและ การท่องเที่ยว					การจัดการ โรงแรม			2

10. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดการโรงแรม และ การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่คำนวณได้มีจำนวน 226 คน และนักศึกษามีจำนวน 392 คน หนึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์และนักศึกษาที่ใช้แจกแบบสอบถามจริงของ มหาวิทยาลัยเอกชน ที่มีจำนวนต่ำกว่า 25 คน จะปรับเป็น 25 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ใช้แจกแบบสอบถามจริง คือ 299 คน (ตารางที่ 3) กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาที่ใช้แจกแบบสอบถามจริงมีจำนวน 458 คน (ตารางที่ 4)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและสัมภาษณ์
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและสัมภาษณ์ คือ ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ ได้แก่ หนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับวารสารธุรกิจ หลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน 11 แห่ง และสัมภาษณ์บรรณารักษ์งานวารสารของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเอกชน ตลอดจนรวบรวมรายชื่อวารสารธุรกิจทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเอกชน ทั้ง 11 แห่ง มีเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ 1 ชุด (ภาคผนวก ข) และนักศึกษา 1ชุด (ภาคผนวก ค) ประกอบด้วยคำถามที่กำหนดคำตอบไว้ให้และเติมข้อความสั้นๆ และคำถามชนิดมาตราประมาณค่า และแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน คือ

ตารางที่ 3 จำนวนอาจารย์ที่แจกแบบสอบถามจําแนกตามมหาวิทยาลัยและสาขาวิชา

สาขาวิชา	การตลาด		การบัญชี		การบริหารงานบุคคล		การเงินและการธนาคาร		การบริหารอุตสาหกรรม		การเลขานุการ		การจัดการ		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ		การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว		ขนาดตัวอย่างที่แจกแบบสอบถามจริง
	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	9	7			4	3	6	5			7	4	8	6							25
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	8	5	6	4			7	5					4	3	9	5	5	3			25
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	21	9			12	5	9	4	9	4	8	3	9	4	20	9	9	4			42
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	6	5			9	7					7	5	6	4					5	4	25
มหาวิทยาลัยรังสิต	8	4	12	5			5	2	8	4			9	4	12	6					25
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	4	3			3	3	5	4	5	4			5	4	5	4	4	3			25
มหาวิทยาลัยสยาม	19	8	22	10	4	2	9	4							12	5	6	3			32
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	12	5			6	3	7	4	5	3	8	4	4	2			7	4			25
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	23	10	9	4			7	3					2	1	5	3	3	1	6	3	25
มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	12	9	8	6	7	5	7	5													25
สถาบันเทคโนโลยีสิงคโปร์ (เทร็ค)	5	5	5	5	4	4	6	6			5	5									25
รวม	127	70	62	34	49	32	68	42	27	15	35	21	47	28	63	32	34	18	11	7	299

หมายเหตุ ขนาดตัวอย่างที่แจกแบบสอบถามจริง สำหรับอาจารย์ ที่มีจำนวนต่ำกว่า 25 จะปรับเป็น 25

ตารางที่ 4 จำนวนนักศึกษาที่แจกแบบสอบถามแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยและสาขาวิชา

สาขาวิชา	การตลาด		การบัญชี		การบริหารงานบุคคล		การเงินและการธนาคาร		การบริหารอุตสาหกรรม		การเลขานุการ		การจัดการ		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ		การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว		ขนาดตัวอย่างที่แจกแบบสอบถามจริง
	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	
มหาวิทยาลัย																					
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	614	12			50	1	349	7			414	8	516	10							38
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	56	4	70	5			57	4					65	5	85	6	38	3			27
มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังจันทดิน	1,332	26			980	19	1,526	30	56	4	134	2	446	12	462	9	83	3			105
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	336	6			427	8					142	3	240	5					291	9	31
มหาวิทยาลัยรังสิต	485	9	318	6			165	3	146	5			166	3	466	9	12				35
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	131	3			285	6	246	5	50	4			802	16	78	1	12				35
มหาวิทยาลัยสยาม	87	2	234	6	62	2	201	5							278	7	144	4			26
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	446	9			120	3	261	5	38	3	363	7	134	3			334	7			37
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	1,644	32	288	6			480	9					241	5	84	2	219	5	144	5	64
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	104	7	185	10	79	4	79	4													25
สถาบันเทคโนโลยีสุรนารี (กรร)	538	10	545	11	260	5	190	4			241	5									35
รวม	5,773	120	1,640	44	2,263	48	3,554	76	290	16	1,294	25	2,610	59	1,453	34	830	22	435	14	458

หมายเหตุ ขนาดตัวอย่างที่แจกแบบสอบถามจริง สำหรับนักศึกษา ที่มีจำนวนต่ำกว่า 25 จะปรับเป็น 25

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ มหาวิทยาลัยและสาขาวิชาที่สังกัด เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารธุรกิจ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจ อายุของวารสารธุรกิจที่ใช้ แหล่งที่ใช้วารสารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามที่กำหนดคำตอบไว้ให้และเติมข้อความสั้นๆ

ตอนที่ 3 ระดับการใช้วารสารชื่อต่าง ๆ จำนวน 88 ชื่อ และสาขาวิชาของวารสาร การกำหนดสาขาวิชาของวารสารโดยวารสาร 1 ชื่อ ผู้วิจัยกำหนดให้อยู่ภายใต้ 1 สาขาวิชา ทั้งนี้ได้อาศัยอาจารย์ที่มีความรู้ในด้านบริหารธุรกิจช่วยให้อำนาจในการพิจารณาเนื้อหาของวารสารทั้ง 88 ชื่อ จำแนกตามสาขาวิชาเช่นเดียวกับสาขาของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และนักศึกษา โดยจำแนกออกเป็น 9 สาขาวิชา ดังนี้ คือ การตลาด 13 ชื่อ การบัญชี 7 ชื่อ การบริหารงานบุคคล 2 ชื่อ การเงินและการธนาคาร 12 ชื่อ การบริหารอุตสาหกรรม 3 ชื่อ การจัดการ 28 ชื่อ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 12 ชื่อ การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ 7 ชื่อ และการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว 4 ชื่อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า

ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้บริการวารสาร ได้แก่ ปัญหาเกิดจากการจัดหา ปัญหาเกิดจากการจัดเก็บและทำคู่มือช่วยค้น ปัญหาเกิดจากการบริการและปัญหาของผู้ใช้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า

ตอนที่ 5 สาเหตุที่ผู้ใช้ไม่เคยใช้วารสารธุรกิจจากห้องสมุด

หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับอาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่อยู่ในกลุ่มประชากรที่จะศึกษา 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยรังสิต สาขาละ 3 คน โดยเป็นอาจารย์จำนวน 30 คน นักศึกษาจำนวน 30 คน ตั้งแต่วันที่ 1-15 มิถุนายน พ.ศ. 2537 นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ ข้อมูลและรูปแบบของแบบสอบถาม ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถาม

* ไม่มีวารสารชื่อใดจำแนกเป็นวารสารสาขาการเลขานุการได้โดยตรง

3. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ให้แก่อาจารย์และนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองที่คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก) และทางไปรษณีย์ 1 แห่ง คือมหาวิทยาลัยพายัพ ช่วงเวลาที่แจกแบบสอบถามใช้เวลา 45 วัน คือ วันที่ 1 สิงหาคม - 15 กันยายน พ.ศ. 2537 ในการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้อาจารย์และนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจของแต่ละมหาวิทยาลัย ส่วนการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทั้งหมดให้บรรณารักษ์ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยพายัพ ช่วยแจกให้อาจารย์และนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจเช่นกันและทำการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดส่งคืนให้แก่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากอาจารย์ 265 ชุด จากที่แจกไป 299 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.63 และนักศึกษา 367 ชุด จากที่แจกไป 458 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.13

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนแล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมด ให้สถาบันวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญช่วยเหลือในการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติทางสังคมศาสตร์ (SPSS= Statistical Package for the Social Sciences) ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ และการใช้วารสารธุรกิจ สาเหตุที่ผู้ใช้ไม่เคยใช้วารสารธุรกิจจากห้องสมุด คำนวนหาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารชื่อต่าง ๆ และสาขาวิชาของวารสาร ปัญหาในการใช้บริการวารสาร เป็นข้อมูลที่ได้จากคำถามชนิดประมาณค่า นำมาจำแนกตามสาขาวิชาของอาจารย์และนักศึกษาโดยคำนวนหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การกำหนดน้ำหนักค่าเฉลี่ยของข้อมูลและแปลความ ดังนี้

กำหนดน้ำหนักค่าเฉลี่ยของข้อมูล ดังนี้

มากที่สุด = 5

มาก = 4

ปานกลาง = 3

น้อย = 2

น้อยที่สุด = 1

ตีความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบแต่ละข้อ ดังนี้

4.60 - 5.00 = มากที่สุด (คำย่อที่ใช้ มส)

3.60 - 4.59 = มาก (คำย่อที่ใช้ ม)

2.60 - 3.59 = ปานกลาง (คำย่อที่ใช้ ป)

1.60 - 2.59 = น้อย (คำย่อที่ใช้ น)

1.00 - 1.59 = น้อยที่สุด (คำย่อที่ใช้ นส)

หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคำตอบแต่ละข้อ

5. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้พรรณนาและนำเสนอในรูปแบบตารางในบทที่ 4 และสรุปและอภิปรายผลในบทที่ 5